

Sygn. akt VI ACa 979/07

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 maja 2008 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie Wydział VI Cywilny
w składzie:

Przewodniczący-Sędzia SA Regina Owczarek-Jędrasik

Sędzia SA Agata Zając (spr.)

Sędzia SO (del.) Teresa Mróz

Protokolant sekr. sąd. Marta Kielian

po rozpoznaniu w dniu 28 maja 2008 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa Jana K

przeciwko Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki

z udziałem E K E Spółki Akcyjnej we W

o wstrzymanie dostaw energii elektrycznej

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i
Konsumentów

z dnia 12 grudnia 2006 r. sygn. akt XVII AmE 84/05

I oddala apelację;

II zasądza od Jana K. na rzecz Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki
270 (dwieście siedemdziesiąt) złotych tytułem kosztów zastępstwa procesowego w
postępowaniu apelacyjnym;

III przyznaje radcy prawnemu Markowi S. z sum Skarbu Państwa – Sądu
Apelacyjnego w Warszawie kwotę 360 (trzysta sześćdziesiąt) złotych plus VAT
tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej z urzędu.

Na oryginalne władciwe podpisy.
Za zgodność z oryginałem stwierdzam
Sekretarz Sądowy

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 1 lipca 2005 r. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki stwierdził, że wstrzymanie przez Z E W S.A. (obecnie E K E S.A.) w dniu 20 listopada 1997 r. dostaw energii elektrycznej do obiektu położonego w M przy ul. nie było nieuzasadnione.

Prezes URE wskazał na treść obowiązującego w dacie wstrzymania dostaw energii zarządzenia Ministra Energetyki i Energii Atomowej z 3 maja 1978 r. w sprawie warunków dostarczania energii elektrycznej, w tym § 17 ust. 1 zgodnie z którym dostawca mógł wstrzymać dostawę energii m.in. w wypadku, gdy kontynuowanie jej dostarczania, ze względu na stan techniczny urządzeń odbiorcy, może spowodować zagrożenie dla zdrowia lub życia ludzkiego albo zagrożenie pożarem lub wybuchem.

W ocenie Prezesa URE zostały spełnione przesłanki uzasadniające natychmiastowe wstrzymanie dostaw energii w dniu 20 listopada 1997 r. z uwagi na awarię

wewnętrznej instalacji, przy czym K jest gotowy do wznowienia dostaw energii na rzecz wnioskodawcy, jednak nie należy ani do dostawcy, ani do Prezesa URE rozstrzygnięcie wewnętrznych sporów między współwłaścicielami nieruchomości.

Odwołanie od decyzji złożył Jan K, zarzucając rażące błędy merytoryczne i prawne oraz brak bezstronności i naruszenie przepisów k.p.a. i wniósł o uchylenie decyzji i zasądzenie od Prezesa URE kosztów postępowania. Skarżący podniósł że nigdy nie otrzymał zaleceń pokontrolnych, wewnętrzna linia zasilania należąca do skarżącego jest w dobrym stanie technicznym, zaś współwłaściciele nieruchomości kradną prąd. Zdaniem odwołującego przyczyną wstrzymania dostaw było wykrycie nieuczciwych działań pracowników energetyki i osób, które pobierały niezgodnie z zawartymi umowami energię elektryczną skutkiem czego skarżący był przez kilkanaście lat okradany, a pracownicy energetyki zacierali swoje nieuczciwe działania i zmuszali go do niezgodnych z prawem działań.

Wyrokiem z dnia 12 grudnia 2006 r. Sąd Okręgowy w Warszawie Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów oddalił odwołanie i zasądził od powoda na rzecz Prezesa URE kwotę 360 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Sąd Okręgowy ustalił, że w dniu 3 października 1997 r. w wyniku przeprowadzonej w budynku przy ul. _____ w M _____ kontroli zalecono zbudowanie do 15 grudnia 1997 r. złącza ZK-1 i złącza pomiarowego na zewnątrz budynku oraz zabezpieczenia selekcyjnego i uporządkowanie instalacji zgodnie z przepisami. W dniu 21 listopada 1997 r. w wyniku przegrzania i upalenia wewnętrznej linii zasilającej nastąpiła awaria instalacji elektrycznej uniemożliwiająca kontynuowanie dostarczania energii do budynku z uwagi na zagrożenie życia i zdrowia ludzi oraz zagrożenie pożarem, dostawę energii wstrzymano nakazując natychmiastową wymianę wewnętrznej linii zasilającej i zabezpieczenia głównego. Zalecenia te wykonali wszyscy mieszkańcy budynku poza powodem Janem K _____, co potwierdziła kontrola przeprowadzona 5 grudnia 1997 r. i z tym dniem wznowiono dostarczanie energii odbiorcom z wyjątkiem powoda. Powód do chwili obecnej nie wykonał zaleceń podnosząc, że winę za zły stan wewnętrznej linii zasilającej ponoszą pozostali odbiorcy energii w budynku pobierający jego zdaniem energię niezgodnie z zawartymi umowami.

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd Okręgowy uznał, że w dniu wstrzymania dostaw energii elektrycznej istniały określone przepisami § 17 ust. 1 zarządzenia Ministra Energetyki i Energii Atomowej z dnia 3 maja 1978 r. w sprawie warunków dostarczania energii elektrycznej, nie ulega bowiem wątpliwości fakt wystąpienia w dniu 20 listopada 1997 r. awarii instalacji elektrycznej stwarzającej zagrożenie dla życia i zdrowia oraz powodującej zagrożenie wystąpienia pożaru, przy czym to właśnie powód poinformował o awarii Pogotowie Energetyczne w M _____ a także wcześniej informował o złym funkcjonowaniu instalacji. Podnoszony przez powoda fakt nie otrzymania zaleceń pokontrolnych nie może w ocenie Sądu Okręgowego być podstawą dokonania oceny zasadności wstrzymania dostaw energii elektrycznej, podobnie jak kwestie ewentualnego przyczynienia się pozostałych odbiorców energii do wystąpienia awarii. Sąd Okręgowy wskazał także, że twierdzenia powoda o dokonywanej przez jego sąsiadów kradzieży energii elektrycznej nie znalazły żadnego

potwierdzenia mimo przeprowadzonego w tym zakresie postępowania. Żadnego wpływu na treść rozstrzygnięcia nie mógł też w ocenie Sądu Okręgowego wywrzeć wyrok Sądu Rejonowego w T z dnia 24 lutego 2000 r. oddalający powództwo Jana K o przywrócenie do stanu poprzedniego instalacji elektrycznej z istniejącej sieci według technicznych warunków przyłączenia i o przywrócenie naruszonego posiadania.

Apelację od wyroku Sądu Okręgowego wniósł powód, zarzucając naruszenie prawa materialnego przez błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie, niewyjaśnienie wszystkich okoliczności faktycznych, sprzeczność ustaleń z treścią zebranego materiału dowodowego oraz pomijanie dowodów powoda i wnosząc o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania z zasądzeniem kosztów postępowania.

Prezes Urzędu Regulacji Energetyki wniósł o oddalenie apelacji z zasądzeniem kosztów.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje:

Apelacja nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd Okręgowy dokonał prawidłowych ustaleń faktycznych znajdujących pełne oparcie w zgromadzonych dowodach i trafnie uznał, iż w świetle tych ustaleń istniały podstawy do wstrzymania dostaw energii elektrycznej w dniu 20 listopada 1997 r.

Za bezzasadne należy uznać zarzuty dotyczące pomijania dowodów przedstawionych przez powoda wobec braku wskazania, jakie konkretnie dowody zostały przez Sąd Okręgowy pominięte i jakie fakty w wyniku tego uchybienia zostały ustalone w sposób wadliwy lub pominięte.

Nie ulega wątpliwości, że zakres właściwości Prezesa URE do rozstrzygania sprawy spornej dotyczącej nieuzasadnionego wstrzymania dostawy energii jest wyznaczony przepisem art. 8 ust. 1 Prawa energetycznego. Z przepisu tego wynika jednoznacznie, że do wyłącznej właściwości Prezesa URE należy ocena, czy wstrzymanie przez przedsiębiorstwo energetyczne dostawy energii elektrycznej do odbiorcy było "nieuzasadnione". W wyroku z dnia 12 lutego 2003 r. I CKN 1470/00 Sąd Najwyższy wskazał, że w świetle art. 8 ust. 1 Prawa energetycznego o nieuzasadnionym wstrzymaniu przez dostawcę dostarczania paliwa gazowego można mówić jedynie

wówczas, gdy temu podmiotowi można przypisać znamiona winy, a w szczególności gdy nie zaszyły przewidziane w tym względzie przesłanki zawarte w obowiązujących przepisach.

Jak trafnie wskazał Sąd Okręgowy dla oceny czy zachodziły okoliczności uzasadniające wstrzymanie dostaw energii elektrycznej mają zastosowanie przepisy obowiązujące w dacie wstrzymania dostaw energii, tj. 20 listopada 1997 r., a więc § 17 ust. 1. pkt 4 i ust. 2 zarządzenia Ministra Energetyki i Energii Atomowej z dnia 3 maja 1978 r. w sprawie warunków dostarczania energii elektrycznej, zgodnie z którym dostawca mógł natychmiast wstrzymać dostarczanie energii elektrycznej w razie, gdy kontynuowanie dostarczania energii elektrycznej, ze względu na stan techniczny urządzeń odbiorcy, może spowodować zagrożenie dla zdrowia lub życia ludzkiego albo zagrożenie pożarem lub wybuchem. Niewątpliwie wystąpienie awarii wewnętrznej instalacji zasilającej wynikające ze złego stanu technicznego instalacji uzasadniało wstrzymanie dostaw energii elektrycznej do czasu usunięcia nieprawidłowości, gdyż kontynuowania dostaw przy użyciu dotychczasowej instalacji stwarzało zagrożenie co najmniej pożarem, a w konsekwencji także zagrożenie dla zdrowia lub życia mieszkańców budynku.

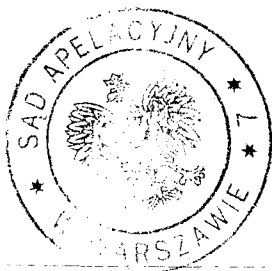
Podnoszone w apelacji zarzuty dotyczące sporu między współlokatorami obiektu do którego energia elektryczna jest dostarczana i umów zawieranych przez Zakład Energetyczny z innymi odbiorcami energii elektrycznej, jak też kwestia przyczyn wykonania lub niewykonania zaleceń pokontrolnych przez powoda i pozostałych odbiorców nie mają w sprawie niniejszej żadnego znaczenia.

Do kompetencji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki, określonych w art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne nie należy bowiem rozstrzyganie sporów między lokatorami o stan techniczny instalacji wewnętrznej doprowadzającej energię elektryczną (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 25 września 2002 r. sygn. akt I CKN 964/00, OSNC 2004/2/20).

Obowiązkiem odbiorcy jest zaś, warunkujące zapewnienie ciągłości dostaw, utrzymywanie instalacji wewnętrznej w stanie zgodnym z określonymi przez prawo wymogami bezpieczeństwa. Konsekwencją jego niedopełnienia jest przypisana prawnie przedsiębiorstwu energetycznemu możliwość, a w istocie powinność

wstrzymania lub ograniczenia dostaw energii elektrycznej, gdy instalacja znajdująca się u odbiorcy stwarza bezpośrednie zagrożenie dla życia lub zdrowia ludzkiego albo zagrożenie pożarem.

Mając powyższe na względzie, na podstawie art. 385 k.p.c. Sąd Apelacyjny orzekł jak w sentencji.

Na oryginale właściwe podpisy.
Za zgodność z oryginałem stwierdzam
Sekretarz Sądowy